

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžp/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012207648
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012207648.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčák č. 26, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6321/2012-1.10 (44/2012-rozkl.) zo dňa 21. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. apríla 2013, č. k. 6S 1462/2012-67, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. apríla 2013, č. k. 6S 1462/2012-67, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 12. apríla 2013, č. k. 6S 1462/2012-67, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 6321/2012-1.10 (44/2012-rozkl.) z 21. augusta 2012, ktorým žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu, že odpadol dôvod konania.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu zo dňa 27. júla 2009 bola udelená žiadateľovi výnimka k odstrelu medveďa hnedého. Rozhodnutím zo dňa 30. apríla 2009 nebolo žalobcovi priznané postavenie účastníka konania. Žalobca podal rozklad proti tomuto rozhodnutiu, pričom odvolací orgán tento rozklad zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil. Krajský súd v Bratislave na základe žaloby žalobcu zrušil obe tieto rozhodnutia a vrátil vec na ďalšie konanie z dôvodu, že so žalobcom malo byť konané ako s účastníkom konania. Prvostupňový orgán pokračoval teda po vrátení veci v konaní a vydal rozhodnutie o zastavení konania z dôvodu, že podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody“), odpadol dôvod konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom odvolací orgán rozhodol rozhodnutím z 2. apríla 2012 tak, že zrušil rozhodnutie prvostupňového orgánu o zastavení konania a prikázal v súlade s právnym názorom

Krajského súdu v Bratislave doručiť meritórne rozhodnutie zo dňa 27. júla 2009 žalobcovi. Po doručení predmetného rozhodnutia žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu rozklad. Odvolací orgán, napadnutým rozhodnutím zo dňa 21. augusta 2012 zastavil konanie o rozklade z dôvodu, že odpadol dôvod na konanie.

Krajský súd bol toho názoru, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby nakoľko nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o zastavení rozkladového konania.

Krajský súd konštatoval, že síce došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný zastavil len rozkladové konanie, pričom mal zastaviť celé konanie, avšak urobil tak s odkazom na ustanovenie § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody, teda konanie sa zastavilo zo zákona. Krajský súd dospel k záveru, že toto pochybenie nespôsobuje podstatnú chybu správneho konania a nemá vplyv na výsledok vo veci s poukazom na judikát NS SR, č. R 103/2011, podľa ktorého „formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý považoval rozsudok za nesprávny z dôvodu, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa svojim rozhodnutím odobril taký postup žalovaného, ktorý rozklad žalobcu proti rozhodnutiu MŽP SR, ktorým tento orgán povolil žiadateľovi výnimku na usmrtenie medveďa hnedého, neprerokoval zákonom predpísaným postupom. Podľa názoru žalobcu jediným zákonom zodpovedajúcim postupom by v takomto prípade bolo rozhodnutie žalovaného o rozklade žalobcu a zastavenie konania v prípade, že by rozhodnutie o povolení výnimky zrušil a žiadateľ by netrval na udelení výnimky. V danom prípade nastala situácia, že prvostupňové správne rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, ale v dôsledku zastavenia konania žalovaným ostalo toto rozhodnutie nezrušené. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu považoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o ochrane prírody“) orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane prírody rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Podľa § 30 ods. 1 písm. j) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak tak ustanoví osobitný zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje; správny orgán preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu správneho konania.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru ochrany prírody pre druhovú ochranu a CITES č. 3267/2009-2.1 zo dňa 27. júla 2009. Uvedeným rozhodnutím sa na žiadosť obce Poniky podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c) zákona o ochrane prírody zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) tohto zákona povolila výnimka na usmrtenie medveďa hnedého v poľovnom revíri Bukovina Poniky, od právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30. novembra 2009, posliedkou a postriežkou na lokalite Za Bôrovím, Za Palovie, resp. postriežkou do 15. decembra 2009 na lokalite Za Bôrovím, Za Palovie. Minister rozhodnutie o zastavení konania o rozklade odôvodnil tým, že lehota na usmrtenie jedného medveďa hnedého uplynula a teda odpadol dôvod na ďalšie konanie.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je preskúmať zákonnosť len takých rozhodnutí a postupov správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Zákonným predpokladom na podanie žaloby v správnom súdnictve je teda skutočnosť, že žalobca bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné. Ak žalobca nebol žiadateľom o udelenie výnimky k odstrelu medveďa hnedého a ak výnimka k odstrelu mala byť žiadateľovi povolená len na dobu určitú, ktorá v priebehu konania o jej udelenie uplynula, potom treba skúmať, či žalobcovi vznikla ujma na právach tým, že žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu uplynutia doby na ktorú bola táto výnimka k odstrelu udelená.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného i keď z dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie doby, na ktorý mala byť výnimka na usmrtenie medveďa hnedého povolená, je fakticky totožné s požiadavkou a cieľom žalobcu pri ochrane tohto chráneného živočícha, pretože zastavenie konania znemožnilo jeho pokračovanie a v konečnom dôsledku i prípadné právoplatné udelenie výnimky.

Výhovením žalobe len z formálnych dôvodov, s cieľom zastavenia celého konania a nielen konania o rozklade, by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného, a preto nemá opodstatnenie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného i keď je formálne, nie však vecne a obsahovo, nedostatočné.

Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom nemá zásadný význam z hľadiska ochrany práv a záujmov, ktoré ochraňuje. Z týchto dôvodov považuje i odvolací súd rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o rozklade za zákonné.

Súd prvého stupňa správne žalobu proti napadnutému rozhodnutiu zamietol, keď navyše takýmto

rozhodnutím nedochádza k založeniu, zmene alebo zrušeniu oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb a ani práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb už nimi nemôžu byť priamo dotknuté.

Keďže žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich subjektívnych právach, ktoré mu malo vzniknúť rozhodnutím o zastavení konania, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.